

MSB 246

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

De gelijkenissen van Mattheus 24: het oordeel

Door Milton B. Hammond

Studenten van de Schrift zijn al vele jaren geïnteresseerd in het veronderstelde oordeel over de schapen en de bokken dat in Mattheüs 25:31-46 wordt beschreven. Ze vragen zich af: “Is het een werkelijke gebeurtenis? Is het een soort gelijkenis?” Het verslag van dit oordeel komt alleen in dit evangelie voor en wordt over het algemeen verkeerd begrepen door geleerden die niet op de hoogte zijn van het van het Koninkrijk van God voorafgaand aan het duizendjarig rijk. Ze lijken het te beschouwen als een gebeurtenis die elk moment kan plaatsvinden. Dat leidt ook tot de vragen: ‘Wanneer vindt deze gebeurtenis plaats? Is het voor vandaag, of voor het Koninkrijk, of voor een andere tijd? Zou het voor de Dag des Heren kunnen zijn?’ Voor de mensen die bang zijn, moeten we opmerken dat zelfs als het een werkelijke gebeurtenis zou zijn en zelfs als het Koninkrijk van God binnenkort zou beginnen, het nog honderden jaren zou kunnen duren voordat dit oordeel plaatsvindt.

Er rijzen nog andere vragen. “Als het een gelijkenis is, wat betekent dan het oordeel over de schapen en de bokken? Op welke wet is het gebaseerd? Wie zijn ‘de schapen’ en wie zijn ‘de bokken’?” Natuurlijk hebben de aanhangers van de bedelingenleer hun antwoorden paraat. Sommigen van hen zeggen dat de schapen ‘de verlostten’ en de bokken ‘de niet-verlostten’ van deze wereld zijn. Ze beweren dat “gelovige heidenen worden vergeleken met ‘schapen’ en ongelovige heidenen

worden 'bokken' genoemd." Ze zeggen graag: "Aan het begin van het millennium zullen alle levende volwassenen gelovigen zijn en dit is een oordeel over de heidenen, waarbij de niet-verlosten (bokken) zullen worden uitgeroeid en de verlost (schapen) het koninkrijk zullen mogen binnengaan." Dergelijke aanhangers van de bedelingenleer negeren kennelijk de feiten die in Mattheüs 25:31-46 worden onthuld, die niet specifiek verwijzen naar "de verlost" en "de niet-verlosten" of zelfs naar "heidenen". Sommige andere aanhangers van de bedelingenleer geloven dat dit oordeel over de schapen en bokken in Mattheüs 25 plaatsvindt aan het einde van het tijdperk (het huidige tijdperk). Ze zeggen niet wie de "schapen" en "bokken" zijn, of waarom de genoemde zonden tot zulke strenge straffen leiden, of wat het doel van dit oordeel is. Deze vermeende Bijbelgeleerden zijn zich niet bewust van Gods voorziening om de mensheid te zegenen en voor te bereiden op de test door de noodzakelijke invoering van het Koninkrijk van God voorafgaand aan het duizendjarig rijk, waarin mensen Jezus Christus leren kennen - wie Hij is en wat Hij is in de ogen van God.

Het gedeelte over 'het oordeel over de schapen en de bokken' in Mattheüs 25 begint met de uitspraak: **"Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid. En al de volken zullen vóór Hem verzameld worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, zoals de herder de schapen scheidt van de bokken, en Hij zal de schapen zetten aan zijn rechterhand en de bokken aan zijn linkerhand"** (Matt.25:31-33). Er zijn hier twee feiten die direct opvallen. Ten eerste is het woord voor "komen" *ERCHOMAI*, wat "aankomen" betekent, en niet *PAROUSIA*, wat verwijst naar een persoonlijke aanwezigheid ten behoeve van de mensen. Ten tweede worden we geconfronteerd met een gerechtelijke scène waarin Christus, vergezeld door de heilige engelen, op de troon van Zijn heerlijkheid zit en volken oordeelt, niet individuele mensen. Hij zit als een rechter, klaar om vonnissen te vellen over de volken die voor Hem verzameld zijn.

Als dit oordeel plaatsvindt bij Zijn *PAROUSIA*, dan is Openbaring 20:4 in het geding, waarin individuen die het merkteken van het beest dragen ter dood worden veroordeeld. Het is belangrijk op te merken dat volken voor Hem staan door hun vertegenwoordigers, in afwachting van Zijn vonnissen. Het oordeel hier is echter gebaseerd op gedrag dat in overeenstemming is met de leer van Christus, en niet op het merkteken van het beest op individuen zoals beschreven in Openbaring 20:4. Verder lijkt het oordeel in Openbaring niet alleen om Christus te gaan, maar ook om een gerechtelijke groep van uitverkorenen. De mogelijkheid dat dit oordeel vele miljarden mensen op aarde zal omvatten, wordt niet besproken, evenmin als de mogelijkheid dat sommige volken als gevolg daarvan zullen ophouden te bestaan. Verder is het duidelijk dat noch de schapen, noch de bokken zich bewust zijn van de voorwaarden van de uitspraak. Jezus identificeert de Joden als het mishandelde volk, zoals te vinden is in Mattheüs 25:40, dat het onderwerp is van dit gedeelte. Dit is hoe de volken zijn uitverkoren volk, Israël (zijn broeders), goed of slecht behandelen in een tijd van beproeving.

Aangezien geen enkel gedeelte in de Schrift zonder context is, moeten we ons realiseren, voordat we verdergaan met de gelijkenis van 'het oordeel over de schapen en de bokken', dat deze gelijkenis samenhangt met de gelijkenis van 'de tien maagden en het bruiloftsfeest' en de gelijkenis van 'de talenten'. In de gelijkenis van 'de tien maagden en het bruiloftsfeest' zien we dat vijf wijze maagden extra olie voor hun lampen hebben meegenomen, terwijl de vijf dwaze maagden geen extra olie voor hun lampen hebben meegenomen (Matt.25:2-4). Ze vielen in slaap en toen de bruidegom arriveerde, waren de vijf wijze maagden klaar om het bruiloftsfeest binnen te gaan, maar de dwaze maagden hadden geen olie meer en konden niet naar binnen en werden zelfs buitengesloten omdat ze te laat waren (Matt.25:6-13). De laatste verzen geven de moraal van het verhaal:

“Daarna kwamen ook de andere (dwaze) maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet. Zo waakt dan; want gij weet den dag niet, noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal” (Matt.25:11-13, St.Vert.). De komst van de bruidegom symboliseert de PAROUSIA van de Zoon des mensen, en de olie voor de lampen symboliseert de voorbereiding van mensen die in het Koninkrijk hadden geleefd, en impliceert dat sommigen geen gerechtigheid hebben geleerd, of de Wet van Christus, wat het hele doel van het Koninkrijk is. Het ligt voor de hand dat na een paar honderd jaar veel mensen die in het Koninkrijk leven de overvloedige zegeningen ervan als vanzelfsprekend zullen beschouwen en de tijd niet verstandig zullen gebruiken door de woorden van Christus te bestuderen. Daardoor zal hun gedrag niet instinctief rechtvaardig zijn. Wanneer de beperkingen worden opgeheven, laten zij de boze in hun hart binnensluipen en vergeten zij het kwaad te weerstaan (Matt.5:39), inclusief het geven aan hen die hen vragen (Matt.5:42) of het liefhebben van hun vijanden (Matt.5:44), zoals Christus heeft onderwezen.

De tweede gelijkenis wordt de gelijkenis van ‘de talenten’ genoemd, omdat er staat: **“Want het is als een mens, die bij zijn vertrek naar het buitenland zijn slaven riep en hun zijn bezit toevertrouwde. En de een gaf hij vijf talenten, een ander twee, een derde één, een ieder naar zijn (bijzondere) bekwaamheid, en hij reisde buitenslands”** (Matt.25:14-15). De man die vijf talenten had gekregen, handelde ermee en verdiende er nog vijf bij, en de man die er twee had, verdiende er nog twee bij, maar de man die één talent had, was zo bang dat hij het in de grond verstopte (Matt.25:16-18). Na lange tijd keerde de heer van de dienaren terug en vroeg hen rekenschap af te leggen. Degene met de vijf talenten presenteerde de tien aan de heer en zijn heer zei tegen hem: **“Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer”** (Matt.25:21). Toen de tweede man zijn vier talenten presenteerde, kreeg hij dezelfde lof (25:23) en beloning. De man met één talent zei: **“Heer, ik wist van u, dat gij een hard mens zijt, die maait, waar gij niet gezaaid hebt, en die bijeenbrengt van plaatsen, waar gij niet (zaad) hebt uitgestrooid. En ik was bevreesd en ben heengegaan en heb uw talent in de grond verborgen; hier hebt gij het uwe. En zijn heer antwoordde en zeide tot hem: Gij slechte en luie slaaf, wist gij, dat ik maai, waar ik niet gezaaid heb en bijeenbreng van plaatsen, waar ik niet heb uitgestrooid? Dan hadt gij mijn geld aan de bankiers moeten geven en ik zou bij mijn komst mijn eigendom met rente opgevraagd hebben”** (Matt.25:24-27). De Heer gaf hen vervolgens opdracht om het talent van hem af te nemen en het aan de man met tien talenten te geven. De laatste verzen zeggen: **“Want aan een ieder, die heeft, zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben. Maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden. En werpt de onnutte slaaf uit in de buitenste duisternis. Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars”** (Matt.25:29-30). Mensen zouden God vandaag de dag bekritisieren voor een dergelijke vermeende onrechtvaardigheid, maar deze moraal gaat niet over geld. Het gaat veeleer om luiheid in het leren van de gerechtigheid van God, rechtstreeks van mannen die door God zijn aangesteld om de mensen op aarde te onderwijzen. Er zijn ernstige gevolgen voor mensen die de zegeningen van het Koninkrijk als vanzelfsprekend beschouwen en Gods training niet serieus nemen.

Hierom zien we ‘het oordeel over de schapen en de bokken’ als een echte gelijkenis. Er staat: **“Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af. Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en**

hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt, en hebben U gekleed? Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen? En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan” (Matt.25:34-40). De verrassing die deze gelijkenis weerspiegelt, maakt duidelijk dat niet alle mensen de genade van God die zij moeten leren navolgen, volledig eigen zullen maken. Alleen maar de schijn van vroomheid en aanbidding jegens God is dwaasheid, zoals Mattheüs 6 uitlegt. Het hart en de geest van een mens moeten trouw blijven aan God. Een voorbeeld hiervan is de instructie van Paulus in Efeziërs 4:30-31, die zegt: “Alle bitterheid, gram-schap, toorn, getier en gevloek worde uit uw midden gebannen, evenals alle kwaadaardigheid. Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, en behandel elkaar met genade, zoals God u omwille van Christus met genade behandelt” (Ef.4:31-32). Zo vertaalde Otis Q. Sellers dit vers, nadat hij drie vormen van de stam *CHARIS* (genade) erin had ontdekt. Dit betekent niet alleen dat je genadig moet zijn voor je broeders in Christus, maar in het Koninkrijk geldt dit voor iedereen: zowel je vrienden, als je vijanden. Bij het ingaan van het Millennium moeten mensen deze zeer strenge test doorstaan. Om dit te doen, zullen ze de voordelen op de korte termijn van het merkteken van het beest de rug toekeren en zullen ze mogelijk de dood of gevangenschap moeten ondergaan door toedoen van de boze. De moraal van deze gelijkenis is dat de volken die geen troost bieden aan het gehate volk (Israël) en het onderwijs van Christus niet leren, zich niet zullen aansluiten bij de rechtvaardigen die het eeuwige leven (dat uit God voortvloeit) binnengaan (Matt.25:46).

Ik ben tot de conclusie gekomen dat deze gelijkenissen uit Mattheüs 25 beschrijven hoe belangrijk het voor mensen zal zijn om voortdurend het karakter van God te tonen (Jes.26:9-10, zijn genade en rechtvaardige orde). Het is zinloos om te zeggen dat we weten hoe zijn oordeel zal worden toegepast en dat hier een letterlijk beeld van Zijn oordeel wordt geschetst. Er zijn veel dingen waar Hij rekening mee kan houden bij het beoordelen van individuele mensen.

Gepubliceerd op 15 november 2000